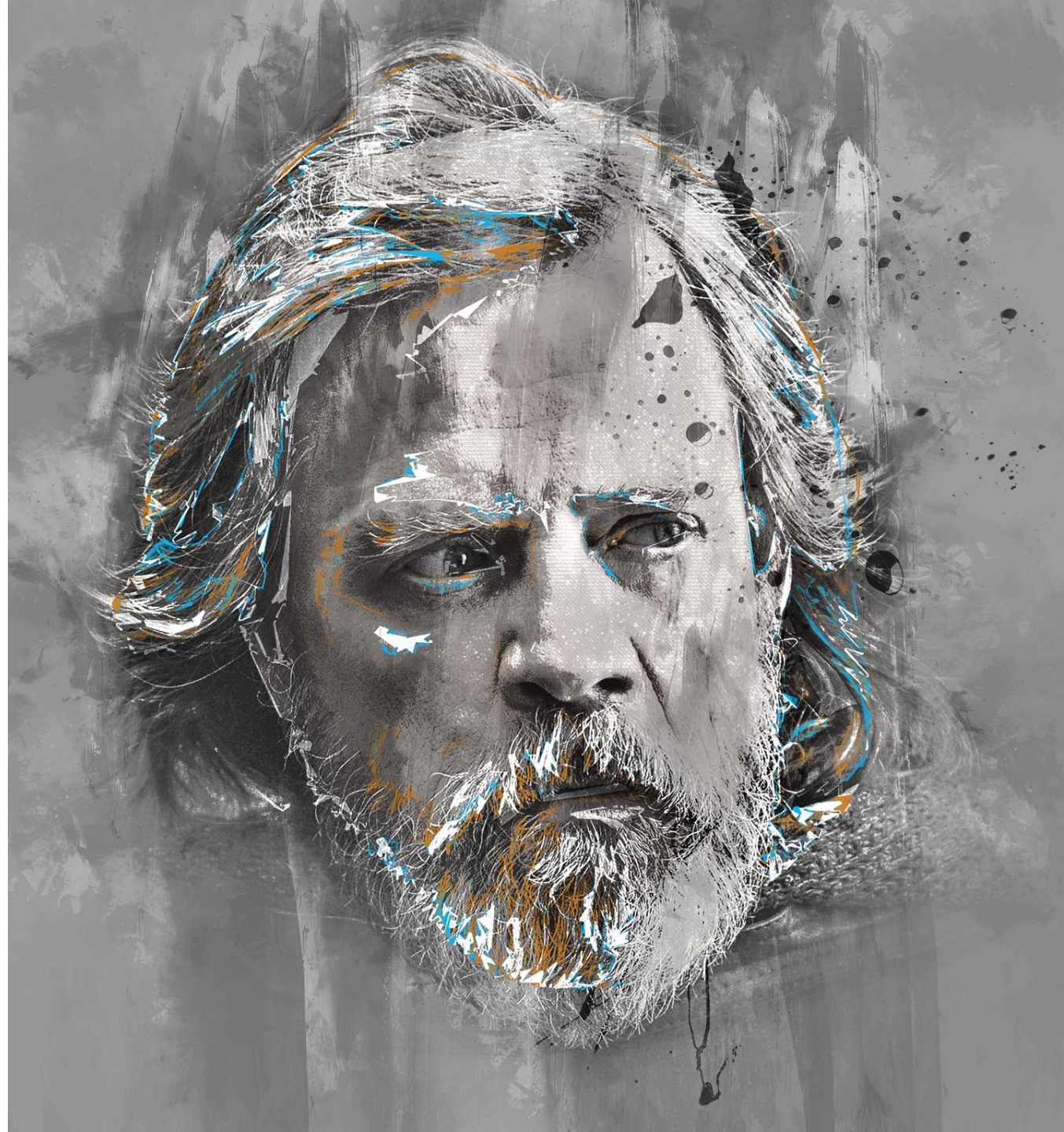

Tehtävä 1

- 83-vuotias mies oli käyttänyt iltaisin nukahtamiseen *tsolpideemia* 10 mg:n annoksena
- Hänellä alkoi esiintyä unissakävelyä, harhakuvitelmia, outoja unia ja puheita
 - Voivatko oireet johtua kyseisestä lääkkeestä?
 - Miten haitta olisi voitu estää?

Tsolpideemi - Stilnoct®, Stella®

- Unilääkkeiden, kuten tsolpideemin, käytön yhteydessä saattaa ilmetä muita psyykkisiä ja paradoksaalisia reaktioita: levottomuutta, unettomuuden vaikeutumista, kiihtyneisyyttä, ärtyneisyyttä, aggressiota, harhaluuloja, vihaisuutta, painajaisunia, hallusinaatioita, epänormaalia käytöstä ja muita käytöshäiriöitä. Jos tällaisia vaikutuksia ilmenee, tsolpideemin käyttö on lopetettava. Nämä vaikutukset ovat tavallisesti yleisempiä iäkkäillä.
- Unissakävely ja siihen liittyvä käytös: unissakävelyä ja muuta siihen liittyvää käyttäytymistä, kuten autolla ajamista, ruoan valmistamista ja syömistä, puhelinsoittoja tai seksin harrastamista, johon liittyy tapahtuman muistamattomuus, on raportoitu potilailla, jotka ovat ottaneet tsolpideemia eivätkä ole olleet täysin hereillä.
- Unettomuuden syy on selvitettävä, jos mahdollista, ja taustalla olevat tekijät hoitaa ennen kuin unilääkettä käytetään. Jos unettomuus ei parane 7–14 päivän hoitoajan jälkeen, taustalla saattaa olla psyykkinen tai fyysinen perussairaus, ja potilaan tila on tällöin arvioitava säännöllisin väliajoin.
- Tsolpideemia, kuten muitakaan unilääkkeitä, ei suositella pitkäaikaiseen käyttöön. Hoidon keston tulisi olla mahdollisimman lyhyt eikä se saisi ylittää 2–4 viikkoa.
- Iäkkäät iäkkäät ja huonokuntoiset potilaat saattavat olla erityisen herkkiä tsolpideemin vaikutuksille, joten heille suositeltu vuorokausiannos on 5 mg. Näiden potilaiden enimmäisannos on 10 mg vuorokaudessa.